

58 Ø. Paa det Finanslovsforslag, som skal ophøjes til Finanslov for Aaret 1913—14, er den aarlige Indtægt, som Apotekerfonden kan vente, opført med et Beløb af 112,800 Kr. Apotekerfondens Indtægt har i de senere Aar været stærkt stigende, dels er der stadig flere Apoteker, som kommer ind under Afgiftsbestemmelserne, dels kan den store og stadig voksende Kapital skaffe et stadig voksende Rentebeløb. I den kommende Tid vil Apotekerfondens aarlige Indtægt yderligere stige vistnok ret betydeligt. Dels er der eller var indtil for kort Tid siden 23 Apoteker, som endnu ikke er komne ind under Afgiftsloven, og de hører for enkeltes Vedkommende ingenlunde til dem med den mindste Om sætning. Det vil derfor, baade naar man tager Hensyn til Fondens Beholdning og til de Forudsætninger, under hvilke Apotekerfonden i det hele er tilvejebragt, sikkert være forsvarligt nu ved Lov at skride til at gøre den Anvendelse af Fondens Beholdning, som det hele Tiden har været Forudsætningen, at den væsentlig skulde kunne anvendes til. De Udgifter, der efter Medicinalkommissionens skønsmæssige Beregning kan tænkes paalagt Apotekerfonden dels ved Subvention til smaa Landapoteker, dels ved Enkepensioner og dels ved det Forhold, som er omtalt i § 36, og som jeg ikke har nævnt hidtil, at der gives Ministeren Bemyndigelse til at anvende et Beløb af indtil 15,000 Kr. som Tilskud til en Pensionskasse, der mod betryggende Sikkerhed og under forsvarlige Regler bliver oprettet af farmaceutiske Kandidater og Medhjælpere, vil i Øjeblikket, hvis man regner med Maksimalbeløbet, udgøre for Subventionen 20,400 Kr., for Enkepensionen 50,000 Kr. og for Tilskud til Farmaceuternes Pensionskasse 15,000 Kr., i alt en Udgift af 85,400 Kr. Nu bestemmes det i § 33, at naar de her omhandlede Ydelser naar en Størrelse, der udgør mere end 80 pCt. af Fondens aarlige Indtægter, maa den højtærede Justitsminister forhøje Afgiften af Apotekerne, saa længe det gøres nødigt, indenfor en Begrænsning af 10 pCt. Jeg antager for Resten, at det, hvis Lovforslaget bliver vedtaget med disse Bestemmelser, ikke vil blive nødvendigt for Justitsministeren at skride til en saadan Forhøjelse af Afgiften, idet jeg gaar ud fra, at Apotekerfondens Indtægter stadig vil stige, men jeg skal i øvrigt oplyse, at hvis man holder sig til de foreliggende Tal og tager som Udgangspunkt den Sum, hvormed den aarlige Indtægt er opført paa Finanslovsforslaget, nemlig

112,800 Kr., og den Udgiftssum, som de 3 Udgiftsposter efter Kommissionens Beregning kan andrage, nemlig 85,400 Kr., vil Udgiften andrage 75,7 pCt. af Apotekerfondens aarlige Indtægter. Der er altsaa et ret betydeligt Spillerum, og jeg antager for Resten, at Tilstanden vil udvikle sig til Gunst for Apotekerfonden, for saa vidt som dens Indtægter formodentlig vil stige stærkere end den forventede Udgift. Endelig bestemmes det i Slutningen af § 33, at for saa vidt Forholdene gør yderligere Forhøjelse nødvendig, hvis den angivne Grænse af 80 pCt. skal overholdes, bliver der af Justitsministeren at fremsætte Forslag til Lov om dette Forhold, altsaa enten Lovforslag om, at Afgiften skal forhøjes yderligere, eller Forslag til Lov, hvorved der træffes endelig Bestemmelse med Hensyn til Anvendelsen af Apotekerfonden.

Dette er de Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at gøre om Apotekervæsenet i Almindelighed og til de enkelte Paragraffer i Særdeleshed. Ligesom det har vist sig, at den højtærede Justitsminister har været i Stand til i Hovedsagen at slutte sig til Kommissionens Forslag, vil det høje Folketing forhaabentlig ogsaa kunne gøre det. Jeg skal i alt Fald med disse Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling og hurtig Fremme her i Tinget.

Sigvald Olsen: Som alt berørt af det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Flertallet her i Tinget (Laust Jensen), har der i Kommissionen fundet langvarige Overvejelser Sted, og der er ved Hjælp af Kommissionens Formand og Sekretær og de paa dette Omraade særlig sagkyndige indsamlet et overordentlig stort og betydeligt Materiale, der vil beholde sit Værd, hvad enten Resultatet af vort Arbejde her maa blive, at vi vedtager et Lovforslag af i alt væsentligt samme Indhold som det, der er fremsat af den højtærede Justitsminister, og som igen i alt væsentligt er det samme som det, der foreligger fra Kommissionen, eller man maatte blive enig om et andet og, maa jeg føje til, for Befolkningen bedre.

Vort Apotekervæsen hviler endnu paa Forordningen af 1672. Med denne Oplysning begynder en Betænkning, der blev afgivet i 1896 eller 1897, og den Betænkning, Kommissionen nu har afgivet, begynder ogsaa med denne Oplysning. Det var et kongeligt Bevillingsprincip, som da blev indført, og det tillod, at der udstedtes en